

RESEBERÄTTELSE

Namn

År och termin för utbyte

Jonathan Schiött

VT24 (År 4 Termin 2)

Utbytesuniversitet

Korea Advanced Institute of Science and Technology

Utbildningsprogram

Civilingenjör Industriell Ekonomi med inriktning Maskininlärning

Mitt utbyte på KAIST i Sydkorea!

Innan avresa

Sydkorea lockade mig av flera anledningar, främst för att det är ett så litet land som påverkar omvärlden så mycket. Från att ha varit ett av de fattigaste länderna precis efter Koreakriget till att vara ett av de rikaste, med företag som Samsung, Kia och Hyundai. När jag började läsa på lite om de olika universiteterna och såg att KAIST har ett stort fokus på maskininlärning och AI så kändes valet självklart. Det underlättade såklart att det fanns mycket tidigare reseberättelser och att flera från vår sektion hade varit där så att man kunde fråga om tips och hur det verkligen var att vara på plats.

Det var en del att få gjort innan man kunde åka, men KAIST är väldigt duktiga på att informera och för oss som åkte på vårterminen var det inga problem att hinna med det i god tid. Det som var mest omständligt var att man behövde ett tuberkulos-test och en hälsoundersökning om man ville bo i dorms på campus (vilket jag rekommenderar). Det kostade ungefär 1200kr och tog någon vecka att få en tid hos läkare så det kan vara bra att inte vänta för länge med det. Utöver det så behöver man visum (vilket var enkelt att ordna via ambassaden) och några specifika vacciner (som alla ingår i det svenska vaccinerprogrammet).

Jag bokade resan ganska sent och valde att flyga med Finnair, det var en smidig väg och kostade ca 11.000 kr vilket var bland de billigare priserna för de datumerna som jag reste. I det ingick ombokningsbara biljetter och så valde jag att köpa till extra bagage. Att ha ombokningsbar hembiljett är väldigt skönt då man kan vara flexibel beroende på vad dom man lär känna på plats väljer att göra. Jag åkte hem relativt direkt efter mina sista tentor, men jag har flera vänner som valde att stanna i några månader och resa runt i Asien för att sen åka tillbaka till Sydkorea för att hämta sina saker.

Ankomst

Innan jag åkte fick jag kontakt med dom andra KTH studenterna som åkte samtidigt som mig och vi bestämde att vi skulle åka till Sydkorea tillsammans veckan innan kursstarten. Vi landade på onsdagen och hade ingenting på schemat den veckan förutom en mottagning för internationella studenter på fredagen. Det var väldigt skönt med den extra dagen marginal att kunna landa lite och köpa det som behövdes till sitt dorm och skapa sig en uppfattning om området och staden.

Vi hade förbokat koreanska simkort som vi hämtade upp på flygplatsen efter att ha kommit ut i ankomsthallen, sen tog vi en buss direkt till Daejeon som tog ca 3h. Daejeon är en halvstor stad vilket gör att alla känner till KAIST så när vi tog taxi från busstationen var det helt enkelt bara att sätta sig i en taxi och säga att vi skulle till KAIST.

På KAIST finns en organisation för internationella studenter som heter ISSS som verkligen är värd sin vikt i guld, de ordnar aktiviteter i början, fixar bra information och finns alltid där om man skulle ha några frågor. När vi kom fram hade de ordnat med ett välkomstpaket som gav en information om exakt vad man behövde göra med alla administrativa processer, vad det kostade osv, det var bara att följa alla deras instruktioner genom de annars ganska komplicerade processerna. Dom erbjuder också en språkservice som kan hjälpa till om man behöver kommunicera med någon på koreanska, jag behövde själv aldrig använda den funktionen, men har flera vänner som fick nytta av den när dom besökte sjukhus eller apotek.

Ekonomi

Generellt sett så är Daejeon billigare än Stockholm, men jag hade lite fler utgifter än vad jag i vanliga fall har hemma vilket gjorde att jag spenderade mer pengar per månad än hemma. Dormet kostar ca 1000 kr per månad som betalas i en klumpsumma för 6 månader i början av utbytet tillsammans med en deposition på ca 900 kr, om man inte stannar i 6 månader får man dock tillbaka mellanskillnaden givet att man har ett koreanskt bankkort.

Den största negativa skillnaden är att man i sina dorms inte har någon möjlighet att laga mat och därför äter alla måltider ute. Maten i campusmatsalarna kostar 50-80 kr och att äta ut kostar 80-130kr per måltid. Vi hamnade dock ofta i någon slags unna-sig-paradox där vi resonerade att om vi ändå ska äta ute så kan vi lika gärna äta något som vi verkligen gillar eller vill ha och spenderade då i den övre delen av det intervallet.

Flera av mina vänner lyckades fixa kylar till sina rum genom att hitta/byta/bli erbjudna dessa, men vi lyckades tyvärr inte med det vilket gjorde att vi också fick köpa frukost ute varje dag istället för att köpa typ yoghurt och ha på rummet.

Utöver det så valde jag att resa en hel del inom Sydkorea och även till Japan vilket också bidrog till att jag hade mer utgifter än jag har hemma.

Jag fick ett resestipendium på 8000 kr från ITM-skolan som skulle gå till flygbiljetten, vilket inte täckte hela min kostnad men jag valde att ta ett utökat lån från CSN för att täcka lite av de större kostnaderna som man har i början. Många runt mig sökte andra stipendier och fick dom, men dom få som jag sökte fick jag avslag för. Det är mycket möjligt att jag hade fått dom, eller hittat fler om jag hade lagt mer tid på stipendier, jag hade lite för mycket att göra innan utbytet för att lägga tid på det.

Ett problem som drabbade både mig och andra svenska utbytesstudenter var att våra svenska kort spärrades när vi använde dom som vanligt. När jag kontaktade min bank om detta så angav dom att det berodde på att fel pinkod hade använts, men i Sydkorea så använder dom inte pinkod utan går igenom köpet utan det. Antagligen är det därför som det strulade. Av den anledningen rekommenderar jag verkligen att man har med sig ett extra kort och skaffar det koreanska bankkortet som rekommenderas av ISSS så fort som möjligt. Jag använde appen Wise för att överföra pengar till det koreanska kortet från mitt svenska och det var hyfsat smidigt utan allt för hög avgift.

Boende

Jag valde att bo i de dorms som erbjuds av KAIST för utbytesstudenter, de ligger på campus och kostar bara ca 1000kr per månad. Man bor tillsammans med en annan student som man inte får välja själv, men vi som åkte från KTH VT24 blev placerade tillsammans. Jag kände en av de andra killarna från KTH bra sen innan och när vi blev placerade i olika rum var det inga problem för oss att byta till det andra rummet, vi behövde bara maila till dom ansvariga för boendena.

Att bo i dorm är en upplevelse i sig och varje dag var inte superenkelt. Det finns lite olika dormbyggnader som har olika upplägg, men där vi bodde var vi två personer i ett rum på ca 15 kvm utan toalett eller handfat. Vi delade duschrum och toaletter med runt 40 andra studenter på varje våning och det var väl inte alltid som renligheten var på samma nivå som man har hemma hos sig själv. Med det sagt så är det en väldigt rolig miljö där man får träffa många nya människor, man bor på

campus med närhet till massa restauranger precis utanför och det är väldigt billigt, så jag tyckte helt klart att de positiva aspekterna övervägde de negativa.

Universitetet och studierna

KAIST är Sydkoreas mest prestigefyllda tekniska universitet och något som tog lång tid att vänja sig vid är att varje gång man nämner att man pluggar där så blir koreaner otroligt imponerade. Professorerna är väl medvetna om universitetets status och refererar till det både som piska och morot för att motivera studenterna. Det märks också på studenterna, många sätter studierna före allt annat och det är inte ovanligt att se studenter sova i biblioteket i stället för att gå hem.

Det är dock inte nödvändigtvis svårare att plugga på KAIST än på KTH. Arbetsbördan som du har som utbytesstudent beror väldigt mycket på vilka kurser du läser och mellan oss utbytesstudenter så finns det dom som studerar väldigt mycket och dom som lägger betydligt mindre tid på plugg.

Campus är vackert och välplanerat, det finns mycket grönska, många utomhusytor av olika slag som man kan slappna av i och ännu fler bra studieplatser. Det finns även mycket caféer och andra sociala ytor. Att studera på KAIST är annorlunda från KTH, framförallt för de studenter som är där för hela sin utbildning men även för utbytesstudenter. Alla föreläsningar är obligatoriska och om du missar för många föreläsningar får du antingen avdrag på betyget eller i värsta fall inget betyg alls.

Hur många kurser som räknas som heltid är lite oklart, för koreanska studenter och vissa utbytesuniversitet är 3 kurser heltid, men KTH säger att 4 kurser är heltid. Alla studenter jag pratade med innan varnade mig om detta och jag valde därför att läsa en kurs i P3 på KTH med examination på distans så att jag bara behövde läsa 3 kurser på KAIST.

I vissa kurser hade jag väldigt svåra uppgifter som byggde på att man läste mycket forskning och la mycket tid för att kunna göra något, medan andra kurser hade läxor som nästan liknade högstadiet i sin enkelhet (till exempel: läs ett kapitel och svara på frågor). Eftersom alla kurser översätts till pass/fail på KTH finns det inget naturligt incitament att satsa på de högsta betygen, men kurserna jag läste var väldigt intressanta och jag la därför mer tid än vad som krävs för att bli godkänd. Att få godkänt är inte alls svårt, faktum är att det är nästintill omöjligt om man bara går på föreläsningarna och aktivt deltar. Samtidigt satsar i stort sett alla koreanska studenter på högsta betyg och lägger kvällar på att forska i ett labb som dom blivit tilldelade som en del av sin utbildning. Den här paradoxen var lite svår att landa i till en början, men till slut hittade jag en balans där jag kunde lära mig av kurserna men ändå ha tid att åka bort på helgerna. Den stora fördelen som jag vill belysa är att det går att om man har lite tur med kurserna så kan man själv sätta sin ambitionsnivå utan oro för att få F.

Mina föreläsningar var på tisdagar och torsdagar vilket gav mig mycket tid att planera mina egna studier. Bägge dagarna gick jag från 09:00 på morgonen till 14:30 på eftermiddagen och om jag använde dom eftermiddagarna och 2 dagar till i veckan så hade jag mer än tillräcklig tid med att klara av kurserna. KAIST använder sig av en slags omvänd akademisk kvart, vilket innebär att lektionen slutar en kvart tidigt för att man ska hinna till nästa. Campus är rätt stort och det finns en risk att ens efterföljande lektioner ligger på motsatt sida vilket kunde medföra en del stress för att hinna. Jag köpte en begagnad cykel av en utbytesstudent som hade varit där föregående termin och då var det inga problem att hinna till föreläsningarna.

Kurser

Mina tre kurserna som jag läste var:

Introduction to Culture Technology (Externt Villkorligt Valfri)

Jag valde det att läsa den här kursen efter en rekommendation från en student som varit här förra året. Det är en kurs som handlar om integrationen mellan kultur och teknik, med ett stort fokus på AI och dess påverkan på samhället. Det bästa med den här kursen var professorn som var väldigt engagerad och ville att alla skulle delta. Arbetsformen var väldigt varierad med allt ifrån små hemläxor till debatter och ett större projekt i slutet. Jag parades ihop med 3 st koreanska studenter med olika bakgrund och det var lite extra kul att få jobba tillsammans mot ett mål när alla hade läst väldigt olika kandidat-utbildningar och kunde bidra med olika saker.

Machine Learning for Healthcare (Externt Villkorligt Valfri)

Den här kursen valde jag för att jag blev lockad av namnet, har alltid velat veta mer om hur man kan applicera ML och AI på sjukvård. Den var uppbyggd kring två projekt, ett där man skulle besvara frågor ställde av en "läkare" med hjälp av en stor databas av elektroniska journaler, och ett andra där man skulle kombinera journalerna med en ännu större databas av röntgenbilder.

Kursen var väldigt välstrukturerad med bra information och möjlighet att ställa frågor längs vägen och det var väldigt roligt att få jobba med två så stora uppgifter.

Supply Chain Innovation (Ersätter ME2323 - Research Frontiers in Industrial Management)

Den här kursen läste jag för att tillgodoräkna mot en obligatorisk kurs på KTH. Professorn som höll i den var lite speciell och hade ett lite mer gammaldags sätt att lära ut, med läxor kopplade till kapitel i bok och presentationer av case. Men det var en intressant kurs och jag lärde mig mycket om SPM av att gå den.

Missad kurs – ME2424 Strategic Management in Technology Shifts

KAIST tog bort den kursen som jag hade tänkt att tillgodoräkna mot ME2323 den våren jag var där. Kursen hette Strategic Management Theory of Technology Innovation och godkändes för studenter som var på KAIST tidigare år så om den kommer tillbaka så är det nog inga problem att tillgodoräkna den.

Staden och landet

Sydkorea var det som främst lockade mig till att plugga på KAIST och jag är inte besviken över den kulturella upplevelsen som mitt utbyte gav mig. Det är ett väldigt spännande land att få spendera lite mer tid i än om man skulle resa hit på en kortare resa, framför allt för att det har en så spretig historia som ett land mellan stormakter som Japan och Kina.

Något jag förvånades över var hur jag ändå upplevde likheter med den svenska kulturen. Folk är lite mer reserverade och det tar lite längre tid att bli vän med någon, men när man väl är vänner så stöttar man verkligen varandra som familj. Sen finns det såklart stora skillnader, den största jag upplevde var nog den hierarkiska skillnaden. Som svensk är man ju ganska van vid plattare organisationer, att tilltala föreläsare med förnamn osv, men i Sydkorea är dom fortfarande väldigt hierarkiska, även om det är lite mindre så i de yngre generationerna. Ett exempel på det är att dom i sitt språk har ett inbyggt hierarkiskt system där man alltid tilltalar någon i förhållande till hur dom är för dig. Om du exempelvis är kvinna använder du en form för äldre män och en annan för äldre kvinnor, och män har två andra former för äldre män och kvinnor. Så även utanför arbetsplatser och universitet så är hierarkin en stor del av hur dom talar med varandra.

Daejeon är en precis lagom stad att uppleva Korea ifrån. Det finns gott om bra billiga restauranger, butiker och saker att göra. Framför allt så är det nära till allt, Seoul är bara drygt två timmar bort med tåg och det är inga problem att åka upp dit och tillbaka över dagen om man vill göra något speciellt där. Jag är från Stockholm och var lite orolig att Daejeon skulle kännas litet, men när jag ser tillbaka på det här utbytet så har jag verkligen uppskattat staden. Det har verkligen känts som att jag har

kommit hem efter varje resa som jag gjort till andra delar av Sydkorea, och jag är osäker på om jag hade känt samma sak i en större stad som Seoul.

Fritid och sociala aktiviteter

I Sverige brukar jag simma och klättra som träningsform och KAIST råkar ha både simhall och klättervägg på campus. Klätterväggen är inte så imponerande men simhallen är riktigt bra. Utöver simbassäng så finns onsen bad i omklädningsrummet med varm och kall pool samt en bastu. Entre kostar bara 7 kr så jag var där mycket, både för att simma men ibland också bara för att spa:a. Varje dorm-byggnad har ett gym som är gratis och det som var i vår byggnad var helt okej, så jag kände ingen anledning att skaffa något annat gymkort, men hörde att några som bodde i andra byggnader valde att skaffa det eftersom deras gym inte var lika bra.

De flesta student-föreningar på KAIST är på koreanska och det finns bara ett par stycken som är på engelska, så jag valde att inte engagera mig i något. I stället la jag den mesta av min fritid på att resa, mest inom Sydkorea men jag åkte också till Japan. Om du åker till Korea tycker jag verkligen att du ska besöka ön Jeju som ligger ca 1h med flyg från Daejeon, det är en fantastisk ö med vackra stränder och en vulkan som man kan hikea upp för. Utöver det så är Seoul ett självklart resmål, men jag tycker inte att man ska missa att åka till mindre städer. Några av mina starkaste minnen från utbytet kommer från när jag och mina vänner har varit på mindre turistiga platser! Exempel på sådana platser är Andong och Sokcho. Sokcho kombinerade jag även med att hikea i Seoraksan National Park vilket jag rekommenderar starkt.

Hållbarhet

Det är svårt att berättiga ett sånt här utbyte som hållbart. Jag flög hit och flög sen både till Japan och Jeju, men Korea har väldigt bra tågförbindelser och det är väldigt enkelt att åka kommunalt. Jag skaffade en cykel och det var perfekt för att ta sig runt i Daejeon. Om du inte kan köpa någon cykel så finns det kommunala hyrcyklar som funkar väldigt bra, det enda problemet är att dom inte finns överallt och det funkar inte riktigt om man vill kunna cykla på campus mellan föreläsningar. Något som förvånade mig var att Sydkorea tycks ha ett visst hållbarhets fokus, tex sorteras alla soppor och det är väldigt svårt att slänga skräp som inte är sorterat men samtidigt använder dom väldigt mycket plast. I stort sett allt man köper eller konsumerar kommer i en plastpåse eller plastförpackning.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Åk till KAIST och Sydkorea! Det är ett toppenställe för utbyte! Jag tror verkligen att det är ett av dom utbytena där man behöver lägga minst tid på att fixa saker och i stället kan njuta av upplevelsen.

Som andra reseberättelser också nämner så är det rätt stor skillnad på temperatur i början och i slutet av utbytet. Vi hade runt 3 grader när vi kom hit första veckorna, och på slutet var det runt 30 hela tiden, så det är skönt att ha med både varma och kalla kläder! Jag betalade 400kr extra per flygresor för att ta med en extra väska och det var väldigt värt det för att slippa välja bort vilka kläder jag inte skulle ta med. Det är ingen brist på klädbutiker här, men om du är längre så kan det vara svårt att hitta kläder som passar i ärmar och ben. Jag har L hemma och här var jag oftast XXL och det var inte alltid som det fanns och även när det fanns så var dom bara större på bredden och inte längden.